

ÖNSÖZ

Bilindiği üzere tohum, bitkisel üretimin ve gıda zincirinin ilk halkasıdır. Tarım tohumun bulunmasıyla başlamıştır. Tohum olmazsa tarım ve gıda olmaz. Toprağa gübre (organik–kimyasal) saçmazsanız, bitkiye veya böceğe ilaç atmazsanız az da olsa bir miktar ürün alabilirsiniz. Ama toprağa tohum saçmazsanız ürün elde edemezsiniz. Bu nedenle üretici köylüler ve tüketiciler için tohum yaşamla eş anlamdadır.

Şirketlerin en büyük hayali de çiftçiyi/köylüyü kendilerine bağımlı kılmak için tohumu ele geçirmektir. Çünkü tarımsal üretimi kendi denetimleri altına almak isteyen şirketler bilirler ki, eğer çiftçinin tohumu varsa dışarıdan hiçbir girdi almadan bile üretim yapabilir. Çekici gücü kendi hayvanlarıyla sağlayabilir, gübreyi hayvanlarından ve bitkilerinden elde edebilir, zararlılarla kendi yöntem ve deneyimleriyle baş edebilir. Evet, bu nedenle, şu konu çok önemlidir: Şirketlerin tarım ve gıdada egemenlik kurmaları için tohumu ele geçirmeleri şarttır.

Onun için şirketler önce hibrit tohumları geliştirdiler. Şimdi de tohumların genleriyle oynuyorlar. Bitkinin genetik yapısı, bir kere olgunlaştıktan sonra bir daha filizlenmesini engelleyen bir gen yerleştiriyorlar. Bu işlemde sonra elde ettikleri tohumlara patent alıyorlar ve tohumun sahibi oluyorlar. Şirketlerin bu tohumunu kullanan çiftçiler şirketlere her yıl para ödeyerek tohum almak zorunda kalıyor. Çiftçi şirketten aldığı tohumu ektikten sonra elde ettiği üründen tohumluğunu ayırdığında yine şirkete ödeme yapmak zorunda olacak. Çünkü şirketler patent yoluyla tohumun sahibi yapılmış durumda!

Ayrıca bitkinin genetik yapısına başka bir gen yerleştirme yöntemi sayesinde şirketler, tohumların yanında ilaçlarını da satmış olacaklar. Başka bir deyişle çiftçiler olarak bizler tohumla birlikte aynı şirketin ilacını da almak mecburiyetinde kalacağız. Bu yöntemle şirketler sömürü kalemini ikiye katlayacak ve bizleri her yıl kendilerinden tohum ve ilaç almaya mecbur edecekler. Kısacası bu işleyiş şirketlere kazandıracak. Biz çiftçileri ise sadece zarar ettirmekle kalmayacak, aynı zamanda çoğumuzun toprağımızı kaybetmemize neden olacak, şirketlere bağımlı köle haline getirecektir.

Bilmemiz gereken bir diğer önemli konu da şudur. Bugün Türkiye’de genetiği değiştirilmiş tohumların üretilmesi, satılması ve kullanılması kanunen yasaktır.

Ancak büyük tarım, ilaç ve gıda şirketleri genetiği değiştirilmiş tohum kullanmanın serbest bırakılması için “Meclis toplansın yasa çıkarsın” istiyorlar. Çıkarılacak Yasada “genetiği değiştirilmiş tohumların üretilmesi, satılması ve kullanımı serbest olsun” diyorlar.

Türkiye’de çıkarılması düşünülen Ulusal Biyogüvenlik Yasa taslağında genetiği değiştirilmiş tohumların “üretim ve satışının serbest bırakılması, bu konuda yasağın kaldırılması” amaçlı bir çalışma olduğu, bizzat Devlet Bakanı ve Hükümet Sözcüsü Cemil Çiçek tarafından kamuoyuna açıklandı.

Gerekçe olarak da, genetiği değiştirilmiş tohumlar; “verimliliği arttırır, daha az ilaç kullanmayı sağlar, açlığa ve yoksulluğa çare olur” diye gösteriyorlar. Gerçek olmayan bu asılsız söylem ve propagandalarla kamuoyunu yanıltıyorlar, biz çiftçilerin de kafalarını karıştırmaya çalışıyorlar.

Bu nedenle Çiftçi Sendikaları Konfederasyonu olarak, bu broşürü hazırlayarak genetiği değiştirilmiş tohumlarla ilgili bilgi paylaşımında bulunmak istedik.

Saygılarımızla...

Çiftçi Sen Yönetim Kurulu

10 SORUDA GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLMİŞ ORGANİZMALAR (GDO)

Giriş

Ulusal Biyogüvenlik Yasası doğa için Anayasa niteliğinde olması gereken bir yasadır. Tohumculuk Kanunu ise doğanın anayasasına uygun bir kanun olarak çıkarılması gereken bir *kanundu*. Tohum şirketlerinin bastırmasıyla Türkiye’de önce Tohumculuk Kanunu çıkarıldı. Şimdi Ulusal Biyogüvenlik Yasası çıkarılmaya çalışılıyor. Tohumculuk Kanunu’nun doğayı ve çiftçiyi koruyan bir özelliği olmadığı gibi çiftçiyi de doğayı da yoksullaştıran bir yasa olduğu biliniyor.

Şimdi de çıkarılacak Ulusal Biyogüvenlik Yasası'nda genetiği değiştirilmiş tohumların alınması, satılması ve üretimde kullanılmasına serbestlik getirileceği söyleniyor. Peki, genetiği değiştirilmiş tohumların serbestçe alınması satılması ve genetiği değiştirilmiş tohumlarla üretim yapılması ülke ekonomisine ve üretici köylülere, çiftçilere yararlı mı yoksa zararlı mı olacak? Gelin 10 soruda buna cevap bulmaya çalışalım.

1 – Çiftçilerin hasattan tohumunu ayırma hakkı ihlal ediliyor mu?

Bilindiği gibi biz köylüler geleneksel (bilge) köylü tarımcılığında yeniden ekilmek üzere ürettiğimiz ürünümüzden tohumluğumuzu ayırabiliyor ve saklayabiliyorduk. Bu amaçla Tarım Bakanlığı tarafından köylerde kurulmuş olan selektör dairelerinde, ürünümüzden ayırdığımız tohumlukları yabancı tohumlardan ayırıyor, yeterli irilikte ve olgunlukta olanları seçiyor, kullanıyorduk. Üretimimizi bu şekilde ayırdığımız tohumluğumuzla özgür bir biçimde sürdürüyorduk. Tarımı ve çiftçiyi var eden, tarımsal üretimin günümüze kadar sürmesini sağlayan bu **bitki üretme hakkımız** ilkönce selektör dairelerinin kapatılması, daha sonra da dışarıdan tohum alımının serbest bırakılmasıyla budanmaya başlandı.

Ardından milyarlarca çiftçiye ait olan **bitki** üretme hakkı şimdilerde sayıları 10'u bulmayan tohum şirketlerine tohumları patentleme izni verilerek elimizden alınıyor. Biz çiftçilerin ürettiğimiz ürünümüzden tohumluğumuzu ayırma hakkımız elimizden alınıyor.

Aslında genetiği değiştirilmiş tohumlarla üretim yapan ülkelerin çiftçileri genetiği ile oynanmamış tohumlarla üretim yapmak istiyor. Kanada'da genetiği değiştirilmiş tohumla üretim yapan 1.566 çiftçi arasında yapılan bir araştırma bu durumu kanıtıyor. Araştırmada 1.566 çiftçinin % 83'ü genetiği ile oynanmış tohum kullanmaya karşı olduğunu ve üretimde kullanmak istemediğini belirtmiştir. Kanadalı çiftçiler genetiği değiştirilmiş tohumla üretime karşı olma gerekçelerini;¹

- Kazançlarının düştüğü,
- Gıda arzının şirketlere geçtiği,
- Doğal bitkilerin ve ürünlerin risk altına girdiği,
- Piyasa kaybına uğradıkları şeklinde belirtmişlerdir.

Kanada örneğinde olduğu gibi biz Türkiyeli çiftçilere zarar ettirecek, sadece şirketlere bizim sırtımızdan kazandıracak genetiği değiştirilmiş tohumla üretim yapmak istemiyoruz.

2- Canlıya Sahip Olmak Mümkün müdür, Bu Mümkün Olmalı mıdır?

İnsanoğlunun tarıma başladığı ilk yıllarda buğday yabancı bir otu. Olgunlaştığı zaman başakları çatlar, tohumları da toprağa saçılırdı. Buğdayın doğadaki devamlılığını sağlayan buydu. Ancak bu durum tohumun toplanarak üretim yapılmasına olanak vermiyordu. Kadın çiftçiler önce bu başaklar arasında tohumlarını saçmayanları seçmek suretiyle üretime başladılar. Yani doğada, tohumluğunu ekme, seçtiği tohumu tarlaya saçma yöntemiyle ıslah çalışmaları yapmaya başladılar ve böyle yapageldiler. Ekseriyetle kadınlar bu, ıslah ve geliştirme çalışmalarını laboratuarlarda değil, doğanın bağrında uygulamalı olarak yaptılar. Bu süreç ve üretim tarzı on binlerce yıldır sürmektedir.² Buğday, arpa, çeltik ve daha birçok bitki kadın çiftçilerin binlerce yıldır sürdürdüğü ıslah çalışmaları ve bilgeliğiyle bugüne kadar geldi. Bu, ürün çeşitliliğini hem artırdı hem de devamlılığını sağladı.

Bu gerçeklere rağmen şirketler bugün kendilerini yeniliklerin ve fikri mülkiyetin tek kaynağı olarak görmekte ve anlatmakta sakınca görmüyorlar.

Şirketler, aslında bir bitkiyi doğal yaşam alanı olan ortamdan alarak bitkinin genleriyle laboratuvar ortamlarında oynuyorlar. Sonra da genini değiştirdikleri bitki için patent alıyorlar. Patentini aldığı "bitkinin sahibi benim" diyerek o canlının sahibi oluyorlar. Yani bir tür gen korsanlığı, "hırsızlığı" yapıyorlar. Oysa genleri ile oynadıkları bu canlı(lar) yüzyıllardır zaten doğada yaşayagelmektedir.

Ayrıca eğer şirketler istemezlerse bu bitkilerin ürününden insanlar ve hayvanlar da yararlanamayacak. Neden? Şirketlere patent yoluyla canlıya sahip olma hakkı tanındığı için!

3- Genetiği Değiştirilmiş Tohumlar İlaç Kullanımını Azaltır, İlaç Fiyatını Düşürür mü?

Şirketler ürettikleri kimyasallarla topraklarımızı ve sularımızı önce kirllettiler. Şimdi de "doğa kirlendi, toprak, su, insanlar ve diğer tüm canlılar tehlike altındadır" diyor, genetiği değiştirilmiş tohum kullanmamız

¹ Doktor Stephane McLachlan ve Rene Van Aker, doktor Lan Mauro; Çevre Bilimleri ve Kirlenmesi Araştırma Dergisi

²Douthwaite, B. (2002) Enabling innovation-a Practical Guide to Understanding and Fostering Technological Change, Zeed Boks, London. Aktaran: Tayfun Özkaya; "Türkiye Tohumculuğu ve İşletmelerinin Tasfiyesi" s. 255. Mülkiye Dergisi, Bahar 2009/262

gerektiğini empoze ediyorlar. Böylece daha az ilaç kullanmış olacağımızı, felaketlerin de önünü alacağımızı propaganda ediyorlar.

Ancak gerçekler tohum ilaç ve gıda şirketlerinin söylediği gibi değildir.

Kanıtlar:

a) Ekilebilir tarım arazilerinin %74'ünde soya, mısır ve pamuk yetiştiren Arjantin'de, 1996 yılında 13,9 milyon litre **glyphosate** kullanılmış. 2008 yılına gelindiğinde Arjantin'de ilaç kullanım miktarı 200 milyon litreye ulaşmış. 1996 yılından 2008'e GDO'lu **soya ekim alanı 5 kat, yabancı ot ilacı glyphosate kullanımı 14 kat** artmıştır.³

Bu nedenle genetiği değiştirilmiş tohumla ürün yetiştirilmesi, kullanımını ve satışının **ülkemiz genelinde yasak olarak kalması önemlidir.**

b) Peki, genetiği değiştirilmiş tohumlar ve kullanılan ilaçlar ucuz mudur, bir de buna bakalım isterseniz.

Şirketler bir kez genetiği değiştirilmiş tohumla üretimi yaygınlaştırdıktan sonra çiftçiler, tohum şirketinin tohumuna, üretim modeline ve fiyat belirlemesine teslim olur. Her yıl tohumu daha yüksek fiyatla almak zorunda kalır. Yani elini bir kez veren çiftçi bir daha kolunu tohum şirketlerinden kurtaramaz.

Örnekler:

- ABD'deki genetiği değiştirilmiş tohumların başını çeken soya tohumunun ortalama fiyatı 2006-2008 yılları arası iki yıllık süreçte % 50'den daha fazla arttı.
- Roundup herbisitinin perakende fiyatı Aralık 2006'dan Haziran 2008'e iki yıldan daha az bir sürede % 134 artış gösterdi.⁴

Biz çiftçiler biliyoruz ki, doğal denge korunabildiği oranda daha az, doğanın bozulduğu oranda daha fazla girdi (ilaç, gübre v.s.) kullanmak zorunda kalırız.

Demek ki, genetiği değiştirilmiş tohumlarla üretim yapıldığında **hem ilaç kullanımı hem de ilaç fiyatı sürekli artıyor. Yani ilaç ve ecza şirketleri zenginleşiyor, çiftçiler yoksullaşiyor!**

4- GDO Verimliliği Arttır mı?

Şirketler, genetiği değiştirilmiş ürünler "açlığa çare, çiftçiye bol kazanç getirir" diyorlar. Bu kocaman bir kuyruklu yalandır!

Kanıtlar:

4.1 ABD üniversiteleri tarafından yapılan testlerde genetiği değiştirilmiş soyanın diğer soyalara göre % 5,3 **daha az verimli** olduğu tespit edilmiştir. **Nebraska Üniversitesi** agroministlerinin (bitki bilimcilerinin) 2001 yılında yaptıkları çalışmalarda da veriler aynı sonuç elde edilmiştir. **Kansas Devlet Üniversitesi'nin** yaptığı çalışmalarda ise **genetiği değiştirilmiş soyanın verimliliğinin % 9 oranında daha düşük** olduğu sonucuna varılmıştır.⁵

4.2 ABD'de pamuk ekim alanlarının % 86'sında genetiği değiştirilmiş pamuk ekimi yapılmaktadır. ABD'de genetiği değiştirilmiş tohumla üretilen pamuğun verimi ise 933 kg/ha civarındadır. Çin'de pamuk ekim alanlarının % 68'i, Hindistan'da % 76'sı, Arjantin'de % 95'i genetiği değiştirilmiş tohumlarla yapılmaktadır. Çin'de verim 1.313 kg/ha., Hindistan'da 553 kg/ha, Arjantin'de 483 kg/ha'dır.⁶

Türkiye'de ise genetiği değiştirilmemiş tohumlarla yapılan pamuk üretimindeki verimlilik hektara 1.334 kg/ha'dır. Dünya pamuk verim ortalaması ise 775kg/ha'dır.

³Kaynak: ABD Tarım Bakanlığı Raporları-2006 Aktaran: Ahmet Atalık

⁴Veriler; Friends of the Earth Europe (FOEE), Who Benefits from GM Crops, issue 1 16, February 2009'dan derlenmiştir.

⁵Veriler: Ahmet Atalık; "Sofralarımızdaki Tehlikeye Dikkat! 'GDO'lar", makalesinden derlenmiştir.

⁶Kaynak: USDA Foreign Agricultural Services

4.3 Genetiği değiştirilmiş Roundup Ready'li kanola mahsulünde % 40 oranında artış iddialarına karşı Avustralya, “**yapılan denemeler bizim ulusal ortalamamızın % 17 altında olmuştur**” diye açıklamalarda bulunmuştur.⁷

Bu sonuçlardan da anlaşılacağı gibi **genetiği değiştirilmiş tohumlarla yapılacak üretim, verimliliği arttırmayacağı ve biz çiftçilere kazandırmayacağı gibi açlığa da çare olmayacaktır.**

5- Genetiği Değiştirilmiş Tohumlar Yoksulluğa Çare midir?

Genetiği Değiştirilmiş Tohumlar üreten şirketlerin bir başka propagandası “genetiği değiştirilmiş tohumlar yoksulluğa çaredir” söylemidir. Bu da doğru değildir!

Kanıtlar:

Paraguay, genetiği değiştirilmiş soya ekim alanı bakımından dünyada yedinci sıradadır.

Fakat Paraguay köylülerinin % 40'ı yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır.

Güney Afrika'da 2000 yılından bu yana

genetiği değiştirilmiş pamuk eken çiftçi sayısında 4 kata yakın bir azalma görülmüştür.⁸

Arjantin'in bitkisel üretiminin %75'i genetiği

değiştirilmiş tohumlarla gerçekleşmektedir.

Arjantin, 1970'lerde Latin Amerika'nın refah düzeyi en yüksek, fakirlik oranı % 5 olan

bir ülkesiydi. Genetik tohumla üretimi

artan Arjantin 2002'lere geldiğinde fakirlik oranı % 51 'e yükselmiştir.⁹ Genetiği değiştirilmiş tohumla üretim öncesinde Arjantinli çiftçiler ve tüketiciler

zor zamanlarda kendi yiyeceklerini kendileri ekerek/üreterek karınlarını doyurabilmişti.

Ancak genetiği değiştirilmiş tohumla üretimin yaygınlaşmasından sonra kendilerine ait yerel tohumları, yerel tohumla üretim yapma bilgilerini ve araçlarını yitirdiklerinden dolayı bu mümkün olmamıştır.¹⁰

Hint tarımına genetiği değiştirilmiş tohum şirketleri egemen olmaya başladığından bu yana artık çiftçilerin hangi ürünleri yetiştireceğine şirketler karar veriyorlar. Şirketlerin burada uyguladığı sömürü sistemi dayanılmaz bir hal almış durumda. Hindistan'da genetiği değiştirilmiş tohumlarla pamuk yetiştiren çiftçilerden ipotekini ödeyemeyen çiftçiler canlarına kıymaya başladılar. Hindistan'da 1997-2007 arasında intihar eden çiftçilerin sayısı İçişleri Bakanlığı verilerine göre 182 bin 936. 2008 rakamlarının 16 bine yaklaştığı belirtiliyor. Sadece 2009'da hayatına son veren çiftçi sayısı 2000'i geçmiştir.¹¹

Büyük tarım ve ilaç tekelleri ürün ve pazar denetimini ele geçirdiği oranda yoksullaşmanın oranı da artıyor. Tarımsal üretim endüstrileştikçe, kimyasal kullanımı artıyor. Genetiği değiştirilmiş tohum kullanıldıkça önce toprak yoksullaşıyor, ardından da çiftçiler. Çiftçiler ya canlarına kıymak zorunda bırakılıyor, ya da kendi toprakları üzerinde köle durumuna düşürülüyor.

6- Genetiği değiştirilmiş tohum üretimi toprağa zarar verir mi?

Toprak üretimin beşiğidir. Tohum iyi bir toprak ile buluştuğunda sağlıklı gelişebilir. Ancak tohumumuzu saçacağımız toprak özelliğini kaybetmişse normal tarımsal yöntemlerle ürün yetiştiremeyiz.

Bilindiği gibi bir hektar toprağın içerisinde 2 tondan fazla canlı yaşamaktadır. Bu canlıların sürdürdüğü yaşam ve faaliyet topraktaki ham gıdaları parçalar, bitkilerin alabileceği besin şekline dönüştürür. Toprağı dönüştüren canlılar, fareler, solucanlar, böcekler ve diğer canlılar ile faydalı mikroorganizmalardır. Bu canlıların

⁷<http://www.non-gm-farmers.com> Kasım 2004

⁸Veriler: Ahmet Atalık; “Sofralarımızdaki Tehlikeye Dikkat! ‘GDO’lar”, makalesinden derlenmiştir.

⁹F. William Engdahl; “Ölüm Tohumları”, s. 195

¹⁰F. William Engdahl; “Ölüm Tohumları”, s. 192

¹¹Bilgiler: “Gıda soykırımıdır”, <http://www.gidahareketi.org/> Gıda Soykırımı -64-haberi.aspx derlenmiştir.

dönüştürdüğü besinleri alabilen bitkiler gelişir ve bize ürün verirler. Biz de bu ürünleri satarak geçimimizi, tüketerek de yaşamımızı sürdürürüz.

Ancak bitkiye verdiğimiz ilaç, toprağa saçtığımız sentetik gübre, toprakta dönüştürücü görev gören bu canlıları zehirler ve öldürür. Bitkiler için gıda hazırlama faaliyeti toprakta yavaşlar ve toprak bitki besini açısından yoksullaşır. Bitkiyi besleyemez olur.

Kimyasal girdilerin yanında genetiği değiştirilmiş tohumların da toprağın yapısını bozduğu belirlenmiştir. Şöyle ki;

Bacillusthuringiensis (Bt)toksinleri genetiği değiştirilmiş ürünlerin örneğin mısırın içinde % 25 oranında bulunmaktadır. Bunlar toprağı zehirler. Bitki artıklarını parçalamaya kalkan toprak canlıları (mikro organizmalar dahil) bu bitkileri ısırınca zehirden etkilenir. Bu yolla toprak içinde yaşayan canlılar da zarar görür. Topraktaki canlıların zarar görmesiyle verimlilik düşer.¹²

Bu nedenle, dikkat! GDO'lu tohumlar topraklarımız ve dünyamıza bırakılmış birer saatli bombadır!

7- Genetiği Değiştirilmiş Tohumlar Biyolojik çeşitliliğe Zarar Verir mi?

Bizler, arı olmazsa ağaçlarımızın ve sebzelerimizin meyveye yatmayacağını, solucanlar olmazsa toprağın bitkilerimizin büyüüp serpilmesi ve ürün vermesi için gerekli besini sağlayamayacağını, fareler olmazsa toprağın havalanamayacağını, yılan olmazsa her tarafı farelerin basacağını, leylekler olmazsa yılanların ve buğdaya zararlı haşerelerin daha da çoğalacağını v.s. bilir ve bu sonsuz zincirin tüm halkalarını sayabiliriz. Kısacası doğadaki her canlının yaşamı bir başka canlının yaşamı için, hepsinin varlığının da doğanın varlığının sürmesi için gerekli olduğuna inanırız. İşte **biz çiftçiler yaşamı** öyle anlarız. Ama bizim **yaşam dediğimiz şeyi** şirketler yaşam olarak görmüyor. "Bu çeşitlerin patentini alayım, ele geçireyim benim şirketimin malı olsun. Yalnız benim şirketimin sermayesi olsun, ondan yalnız ben kazanç elde edeyim" istiyor.

7.1. Genetiği değiştirilmiş tohumlar tarlada durduğu gibi durmuyor!

Bitkilerin üremesini sağlayan polenler sınır tanımaz. Polenler tarladaki bitkinin üzerinde durduğu gibi durmaz. Bütün bitkilere ulaşır, soyunu sürdürmek için genetiği değiştirilmiş tohumlarla yetişen bitkilerin polenleri de rüzgâr, arı veya diğer böcekler yoluyla başka bitkilere bulaşır.¹³ Normal organik yetiştirilen bitkiler ile kimyasallarla üretilen bitkilerin yanında yabancı akrabalarına da bulaşır. Onu çeşit olarak ortadan kaldırır. Kendisine benzetir. Geçtiğimiz yıllara kadar kültür bitkilerinden yabancı akrabalarına gen kaçışının mümkün olmadığını söyleyenler, 2007'de İngiltere'de genetiği değiştirilmiş kolzadan yabancı akrabası olan Yabancı Hardal'a gen geçişinin ispatlanması karşısında şaşırıp kaldılar.¹⁴ Görüldüğü gibi genetiği değiştirilmiş tohumlarla üretim sonucunda yerli gen kaynakları zaman içinde azalır. Sadece şirketlerin patent yoluyla ele geçirdikleri çeşitlere muhtaç kalabiliriz. Şirketler bu yolla çiftçiler ile birlikte hem tüketicileri sömürür hem de biz çiftçileri kendilerine bağımlı kılıp köleleştirirler!

7.2. Genetiği değiştirilmiş tohumlara konulan ilaçlar yararlı canlıları da yok ediyor!

Genetiği değiştirilmiş tohum ile yapılan üretimin sonucunda azalan sadece bitki türü olmaz. Tohumun içine konulan ilaç kurtçukları, böcekleri ve kuşları da öldürür. Mısırdaki Bt genleri sadece kurtçukları öldürmez, koçan kurtlarının yanı sıra başka yararlı böcekleri de öldürür. Zarar gören kuşlar ve böceklerin doğada yerine getirmesi gereken görevleri de aksamış olur. Böylece bütün canlıların yaşadığı doğa zarar görür.

7.3. Genetiği değiştirilmiş tohumla üretim biyolojik çeşitliliği azaltıyor!

Biyolojik çeşitlilik tarımsal verimin yüksek olmasında etkili ve bir yere bağımlı olmadan üretimini devam ettirebilmesi için gereklidir. Türkiye biyolojik çeşitlilik konusunda zengin bir ülkedir. Biyolojik çeşitlilik açısından Avrupa'daki tüm ülkelerin biyolojik çeşitliliğinin üçte ikisinden daha fazla türe tek başımıza sahibiz. Türkiye'nin endemik tür (yalnız Türkiye'de yetişebilen tür) çeşitliliği 3000'in (3 bin) üzerinde. Ancak genetiği değiştirilmiş tohumlarla üretim biyolojik çeşitliliği hem azaltır hem de üretimin devamlılığını genetiği değiştirilmiş tohum şirketlerine bağımlı kılar.

¹²Bu bilgi, F. William Engdahl; "Ölüm Tohumları", s. 246'dan alınmıştır.

¹³Yapılan denemeler genetiği değiştirilmiş mısırın polenlerini rüzgârın 35 km mesafeye kadar taşıdığı belirlenmiştir. Arıların ise bir seferde 5 km uzağıda bildiği bilinmektedir.

¹⁴Arca Atay; "GDO'ların Tarımsal Etkileri" Genetik Yıkıma Karşı Ekolojik Devrim, Ekoloji Kolektifi Broşürü, 2009

7.4. Genetiği değiştirilmiş tohumla üretim daha fazla ilaç, gübre ve petrol gerektiriyor!

Geniş alanlarda az çeşitle yapılan üretim daha fazla makine, dolayısıyla daha fazla petrol, daha fazla ilaç ve kimyasal gübre kullanmayı gerektirir. Bu da ülkeyi baştan başa yeşil çöl haline getirmekten başka bir işe yaramaz. Bu arada mono (tek çeşit ürün) ekiminin yaygınlaşması geleneksel ürün çeşitlerinin ortadan kalkmasına, yok olmasına neden olur.

7.5. Genetiği değiştirilmiş tohumla üretim tarımda istihdamı azaltıyor!

Şirketler kendi kârları için biyolojik çeşitliliği yok edecek olan mono kültüre (tek ürün ekimine) dayalı üretime zorluyorlar. Mono kültür üretimde fazla işgücü kullanılmadığı için çiftçiler toprağından işinden olur, işçileşir. Bütün bu topraksızlaşan ve işsiz kır işçilerine dönüşen çiftçiler ne olacak? Bu üretimin ve çiftçiliğin devamlılığı açısından önemli bir risk değil midir?

Bu faktörler gözetilmezse, genetiği değiştirilmiş organizmalar orta dönemde tarımsal ve toplumsal bir cinayete dönüşecektir. Genetiği değiştirilmiş tohumla üretim tarzında çiftçiler toprağına bağımlı köle olacaktır. Tüketiciler seçeneksiz, önlerine konulan sağlıksız gıdaları tüketmeye mahkûm edilecektir. Doğa ise onarılamaz yaralar alacaktır.

*Bu nedenle bir kez daha diyoruz: Dikkat! **GDO'lu tohumlar topraklarımız ve dünyamıza bırakılmış birer saatli bombadır!***

8- Gen Mühendisliği Hayvan Yetiştiriciliğinde Sağlıklı ve Başarılı Olmuş mudur?

Sadece bitkisel üretimde değil hayvan yetiştiriciliğinde kullanılan ve genetik yöntemlerle elde edilen hormonlar felaketlere neden oluyor.

Şöyle ki:

Gen mühendisliği yöntemleriyle üretilen BST veya bovin büyüme hormonu (BGH) hayvan yetiştiriciliğinde tüketiliyor.

Kısa sürede bol paraya kavuşmayı arzulayan besiciler, hayvanlara aşırı kilo aldırın, yasa dışı ilaçlara yönelir. Hormon vazifesi gören Ralgro ve Synovex isimli ilaçlar, kiloyu yüzde 15-20 arası arttırıyor. Ancak hormonlu eti yiyen kişilerin hormonal yapısı bozuluyor. Hormonlu et kısırılık, cinsel güç kaybı ve kalp hastalıklarına sebep oluyor. Prof. Dr. İrfan Erol,¹⁵ ilaçların hayvanın etinde bırakacağı kalıntı ile insanlara geçebileceğine dikkat çekiyor. Erol; "hormon çocukların erken buluş çağına ulaşması, dişilik hormonu alan erkek çocuklarda göğüslerin büyümesi gibi etkiler gösteriyor. Erkek ve kadınlarda karşı cinse benzer fizyolojik değişiklikler görülebiliyor" diyor.¹⁹ Ayrıca bu yolla prostat ve meme kanserine davetiye çıkarmış oluyoruz. Adı geçen ilaçlar bu nedenle 17 yıl önce Avrupa'da yasaklanmıştır. Dişilik hormonu östrojen içeren Ralgro ve Synovex, ithalatı, imalatı ve kullanılması 1992 yılında yasaklanmasına karşın çok kolay bulunabiliyor.¹⁶

9-Gıda kriziyle genetik tohum üreticilerinin ilişkisi var mıdır?

Tarımsal ürünler artık gıda şirketleri tarafından dünya borsalarında alınıp satılıyor. Gelecek üç yılın temel besin maddelerinin gıda şirketleritarafından dünya borsalarındaki işlemlerle satın alındığı söyleniyor. Tohuma sahip olup üretime yön veren aynı şirketler borsa yoluyla besin maddelerinin de sahibi olmuş oluyor.

Borsada tarımsal ürünleri ucuza alan bu şirketler satışta pahalı satıyorlar. Yoksullar bu yüksek fiyatlı gıdaları alamıyor. Dünyada herkese yetecek ve artacak kadar gıda varken insanlar açlıktan yaşamlarını kaybedebiliyor. Sonra da "dünyada gıda krizi var" deniliyor.

Gıda krizinin bir başka etkeninin agro-yakıt (bitkisel yakıt) olduğu belirtiliyor. Enerjiyi kontrol altına almak isteyen şirketler tarımı enerji kaynağı olarak görüyor, o amaç doğrultusunda kullanmaya çalışıyor. Başka bir deyişle şirketler, tarımı "gaz istasyonu" haline getirmek istiyor. Geniş alanlarda enerji elde etmeye yönelik yapılan üretimde genetiği değiştirilmiş tohumların kullanıldığı biliniyor. Bu yanıyla da genetiği değiştirilmiş tohumların gıda kıtlığının nedeni olduğu, gıda fiyatlarının artmasında etkili olduğu ortadadır.

10- Genetiği Değiştirilmiş Ürünler Sağlıklı mıdır?

¹⁵Prof. Dr. İrfan Erol; Veteriner Fakültesi Gıda Hijyeni ve Teknolojileri Bölüm Başkanı

¹⁶Kaynak: Ali Rıza Karasu, Murat Yüksel; "Kurbanlık hayvanları hormon ilacıyla besliyorlar" Zaman Gazetesi, 17 Kasım 2007 ²⁰ Emniyet Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü Mali Suçlar Büro Amirliği ekipleri Ankara'da bir çiftlikte büyükbaş hayvanlara Ralgro ve Synovex adlı ilaçları suçüstü yakalandı. Yapılan aramalarda 750 doz Synovex ve Ralgro marka ilaçlar ve bu ilaçların enjeksiyonunda kullanılan 6 adet aparat ele geçirildi. Zanlılar tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Zaman Gazetesi-13 Kasım 2007

Genetiği değiştirilmiş soyanın insanlarda alerji oluşturduğu kesinleşmiştir. Genetiği değiştirilmiş patatesleri yiyen farelerin bağışıklık sisteminin ciddi biçimde bozulduğu da tespit edilmiştir. Bitkilere aktarılan genlerin çoğunluğu bakteri ve virüs kökenlidir. Gen aktarımı sırasında genetiği değiştirilmiş bitkilerin seçilebilmesi için antibiyotik dayanım izleme genleri kullanılmaktadır. Antibiyotik dayanım izleme genleri insan ve hayvan bünyesindeki bakterilere yatay olarak geçer. Bu da insan ve hayvan bünyesindeki genleri antibiyotiğe dayanıklı hale dönüştürür. Bu dönüşüm sağlık açısından büyük risk oluşturur ve bağışıklık sistemini çökertir. Kısacası, GDO'lu ürünlerden işlenmiş gıda ürünlerinin sofralarımıza ulaşması, halkımızı daha da ağırlaşan alerjik reaksiyon, antibiyotik dayanıklılık, toksik etki, artan doğum anormalleri ve kısırlık gibi sağlık sorunlarıyla karşı karşıya bırakacaktır.

Kanıtlar:

İskoçya Rowett Enstitüsü'nden Dr. Arpad Pusztai'nin genetiği değiştirilmiş patates ile beslediği farelerin tümünün iç organlarında küçülme, sindirim sistemlerinde bozukluk, bağışıklık sistemlerinde çökme, kan yapılarında bozulma ve mide çeperlerinde kalınlaşma görüldü.

Rus Bilim İnsanı İrina Ermakova'nın genetiği değiştirilmiş soyayla beslediği farelerin yavrularının % 55,6'sı doğumdan üç hafta sonra öldü. Normal soyayla beslediği yavruların ise sadece % 6,8'i öldü. Genetiği değiştirilmiş soyayla beslediği fare yavrularının % 36'sının normal doğum ağırlığının altında doğduğu belirlendi. Bu deneme üç kez tekrarlanıp aynı sonuçlara ulaşıncaya, Ekim 2005'te bilimsel bir panelde kamuoyu ile paylaşıldı.

Avusturya Tarım ve Sağlık Bakanlığı'nın finansmanıya Viyana Üniversitesi'nce

2008 yılında yapılan bir çalışmada, genetiği değiştirilmiş gıdalarla beslenen farelerin 3-4 nesil sonra üreme yeteneklerini kaybettikleri belirlendi.

Caen Üniversitesi'ndeki CRIIGEN'den Prof. Seralini'nin¹⁷ Grubu: Roundup herbisid seksüel hormonları bozuyor.

Caen Üniversitesi'deki CRIIGEN'den Prof. Seralini'nin grubu, Dijon Üniversitesi'nden Prof. Chagnon'un grubuyla beraber, yeni doğan bebeklerin göbek bağı hücrelerinde çok az derecede Roundup toksini olduğunu gösterdikten sonra yeni bulgularını açıkladı.

Örneğin Birleşik Devletlerde GDOLu gıdalarda izin verilen Roundup kalıntısından (çok az) 800 kez az olan herbisid **erkekleşme hormonu androjenin hareketini engelliyor.**

Evet, 1980'lerde kendi kendine yeten bir ülkeyi teslim alan hükümetler bu emaneti bırakın geliştirmeyi, koruyamadılar bile. Koruma niyetinde olmadıkları, çıkarmayı düşündükleri Ulusal Biyogüvenlik Yasası taslağında GDO'lu tohumlarla üretimi serbest bırakmak istemelerinden de net bir biçimde anlaşılıyor. Bu gidişat hem biz çiftçiler hem tüketiciler hem de ülkemiz ekonomisi için onarılamaz sonuçlara yol açacaktır. Bu nedenle gelin biz çiftçileri, tüketicileri bu hükümetler ekmeğe muhtaç etmeden, büyük tarım, gıda, tohum ve ilaç şirketlerine köle yapmadan haklarımıza sahip çıkalım. Hükümetin şirket yanlısı çiftçi karşıtı tohum politikasına karşı haklarımızı ortaya koyalım, koruyalım.

Çiftçi Sendikaları Konfederasyonu olarak diyoruz ki;

1. Kaynakların zenginliğinden doğan genetik ya da biyolojik çeşitliliği korumak amacıyla bakım, değişim ve koruma amaçlı olarak şirketler değil, üretici köylüler her türlü yasal korumaya kavuşturulmalı.
2. Tarımsal üretimde asla genetiği değiştirilmiş tohum kullanılmamalı. Yerel tohum türlerinin korunmasını ve çeşitliliğin artmasını sağlayıcı üretim tarzı temel alınmalı.
3. Şirketlerin patent adı altında doğadaki bitkilere sahip olma amaçlı biyolojik korsanlığa izin verecek yasal düzenlemeler yapılmamalı. Genetiği değiştirilmiş tohum

üreticisi şirketlere serbestlik sağlayacak yasalar hazırlayarak şirketlerin çiftçilerden, topraktan ve sudan “hırsızlık” yapmalarına Meclis alet olmamalı.

4. Gıda önemlidir. Yurttaşlarımızı beslemek için gıda üretmeye öncelik vermeliyiz. Üreteceğimiz gıdalar mutlaka sağlıklı üretilmeli doğaya zarar vermeyecek yöntemlerle üretilmeli. Bu amaçla üretici köylülerin yerel bilgiyi koruma ve geliştirme haklarına saygı gösterilmeli. Biyolojik çeşitlilik doğrultusunda ekim geliştirme ve koruma amaçlı üretim yapabilmeleri için üreticilere bilgi ve özendirme destekleri verilmeli.

5. Gıda ürünlerinin sunumundaki zincirde saydamlık sağlanmalı. Vatandaşların gıdanın nasıl üretildiğine, nereden geldiğine, üretim sürecinde neler kullanıldığına dair bilgi sahibi olmaları sağlanmalı. Bu amaçla sağlıklı üretim ve beslenme modelleri desteklenmeli. Sağlıklı beslenme için ürünler tarlaya tohum atıldığı andan itibaren izlenmeli. Üretimden hasada kadar geçen süreçte kimyasalsız ve doğayla barışık bir üretim tarzı esas alınmalı.

6. Gıdalar üreticiden tüketiciye en kısa yoldan ulaştırılmalı. Yerelde yetiştirilmiş ürünler yerel pazarlarda satışa sunulabilmeli. Yerel pazarlarda, mevsiminde ve yerel tohumla üretilen ürünlerin önceliği olmalı, desteklenmeli. Bu konuda tüketicilere bilgi desteği verilmeli.

7. Etimizde, sütümüzde, yumurtamızda, beyaz etimizde, balığımızda GDO’lu ürün kullanılmasına ve bu yolla üretilmiş ürünlerin satılmasına izin verilmemeli.

8. Sağlıklı gıda tüketim bilinci edinmeleri için yurttaşlar eğitilmeli. Eğitime çocuklardan başlanmalı. Çocuklara sağlıklı ve besleyici gıdanın üretimi, hazırlanması konusunda beceriler kazandıracak, alışkanlık edindirecek temel bilgiler verilmeli. Bilinçlendirme yoluyla tüketiciler, tüketicilikten **yarı üretici** (bilinçli tüketici) seviyesine ulaştırılmalı.

9. Gıda işleme ve perakende sektöründeki fazla enerji kullanımı ve üretici ile tüketici arasındaki mesafeyi kısaltan gıda sistemleri, zincirleri desteklenmeli. Üretimden pazarla-maya üretici çiftçiler ile tüketicilerin egemen kılınması için yasal düzenlemeler yapılmalı.

10. Çiftçiler hem üretici hem tüketicidir. Tüketilen gıdaların etiketlendirme yöntemlerinde bilgiler açık ve net olarak yazılmalı, biz halk olarak ne yediğimizi bilmeli ve tercihimizi yapma özgürlüğüne sahip olmalıyız.